

O store Gud!

1. O sto-re Gud! när jag den verld be - skå - dar, Som du har ska - pat med ditt all-magts-ord,
2. När jag be - trak - tar him - lens hö - ga un - der, Der gyll - ne verlds-skepp plö - ja e - tern blå,
3. När jag hör å - skans röst bland stor-men bru - sa, Ser blix-tens klin - gor sprin-ga fram ur skyn,
4. När ve-stan-vin-dar su - sa öf - ver fäl - ten, När blom-mor dof - ta om-kring käl-lans strand,

Hur der din vis - het le - der lif - vets trä - dar, Och al - la vä - sen mät - tas vid ditt bord—
Och sol och må - ne mä - ta ti - dens stun - der Och vex - la om, som tven - ne kloc - kor gå—
När reg - nets kal - la, fris - ka vin - dar su - sa, Och löf - tets bå - ge glän - ser för min syn—
När tra - star dril - la i de grö - na täl - ten, Ur fu - ru - sko - gens ty - sta, dunk - la rand—

Då bri - ster sjä - len ut i lof - sångs - ljud: O sto - re Gud, o sto - re Gud! Då bri - ster

Eller: *rit.*

13 sjä - len ut i lof - sångs - ljud: O sto - re Gud, o sto - re Gud! O sto - re Gud, o sto - re Gud!

Text: Carl Boberg (1859–1940)

Musik: Svensk folkmelodi, 1889, arr.

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 222)